

Dokumentacja do celów projektowych
oraz działalność zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej

Uzgadnianie sieci wymaga nowych przepisów

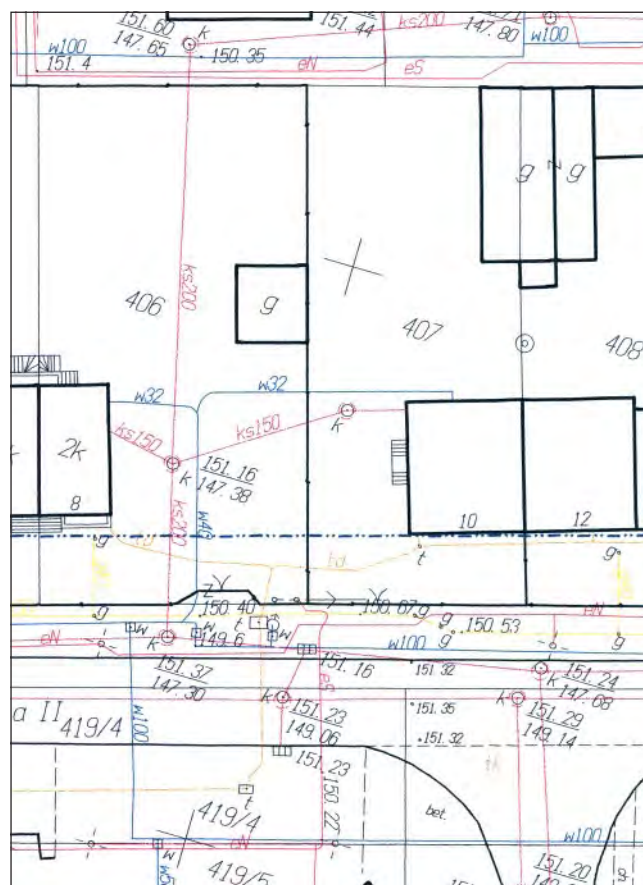
ELŻBIETA PYRKA

W związku z reformą administracyjną państwa zmieniły się kompetencje organów administracji rządowej i samorządowej [5]. Uległo też zmianie wiele przepisów prawnych, a w tym i ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* [1]. Sprawy koordynacji uzgadniania usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu przeszły ze szczebla wojewódzkiego do zadań powiatowej administracji samorządowej. Starostowie, wykonując zadania z zakresu administracji rządowej, koordynują uzgadnianie usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu przy pomocy z zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej.

Etapy procesu projektowania inwestycji

Zanim projekt usytuowania sieci uzbrojenia terenu trafi do zespołu uzgadniania dokumentacji projektowej (ZUDP, potocznie ZUD), inwestor musi uzyskać, jeszcze przed rozpoczęciem projektowania, niezbędne warunki i decyzje. Pierwszą z nich jest decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydawana przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wynika to z ustawy z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym [6]. Natomiast przepisy ustawy z 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* [7] określają obiekty, których budowa wymaga pozwolenia na budowę.

W przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego oraz jeśli dla danego obszaru nie ma ustawowego obowiązku jego sporządzenia, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu przygotowuje osoba posiadająca uprawnienia urbanistyczne. Wydanie decyzji poprzedza rozprawa administracyjna,

po której wojewoda (w terminie 30 dni od przedstawienia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu) stwierdza w drodze postanowienia o ich zgodności z prawem. Dopiero po spełnieniu tych wszystkich warunków wójt, burmistrz lub prezydent miasta może wydać decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Należy podkreślić, że taki tryb postępowania będzie obowiązywał, jeśli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego straci moc (co nastąpi 31 grudnia 2001 r. dla planów obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym), a rada gminy nie podjęła uchwały w sprawie zatwierdzenia ustaleń nowego planu miejscowego.

Jest to tryb długi, gdyż analizując terminy wynikające z kpa oraz ustawy [6], otrzymamy:

- przygotowanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz przeprowadzenie rozprawy – 1 miesiąc (w przypadkach skomplikowanych – 2 miesiące),
- dodatkowe uzgodnienia w przypadku inwestycji tego wymagających (np. mogących pogorszyć stan środowiska, jak oczyszczalnia ścieków – uzgodnienie z powiatowym inspektorem sanitarnym lub też w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych ochroną konserwatorską – z działającym w imieniu wojewody wojewódzkim konserwatorem zabytków) – 2 miesiące,
- orzeczenie przez wojewodę o zgodności ustalonych warunków z prawem – 30 dni,
- wydanie decyzji – 14 dni,
- uprawomocnienie się decyzji – 14 dni.

Tak więc w najlepszym wypadku czas od złożenia wniosku do otrzymania prawomocnej decyzji wyniesie 3 miesiące; zaś w przypadkach trudniejszych, wymagających dodatkowych uzgodnień, okres ten wydłuży się do 6 miesięcy.

Projekt budowlany musi spełniać wymagania określone w tej decyzji, a ponadto w przypadku budowlanych sieci uzbrojenia terenu musi być zgodny z warunkami technicznymi zasilania i podłączenia do sieci infrastruktury technicznej. Warunki takie wydawane są przez odpowiednie jednostki branżowe właściwe dla terenu, na którym inwestycja będzie realizowana. Zakres i treść projektu budowlanego dostosowane są do specyfiki i charakteru obiektu. Projekt budowlany musi zawierać m.in. projekt zagospodarowania działki lub terenu sporządzony na mapie do celów projektowych. Określenie elementów, które powinna zawierać część rysunkowa tego projektu, a także ogólnych wymagań dotyczących mapy, na której sporządza się projekt, zawiera rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji z 3 listopada 1998 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego [15].

Wymagania stawiane mapie do celów projektowych uszczegółowione są w rozporządzeniu ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie [8], jak również w rozporządzeniu ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 26 sierpnia 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie [2].

Mapę do celów projektowych stanowi kopia aktualnej mapy zasadniczej (lub w przypadku jej braku mapa jednostkowa przyjęta do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w skali zależnej od rodzaju i wielkości obiektu) uzupełniona o opracowane geodezyjnie linie rozgraniczające i linie zabudowy, wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, zawierająca usytuowanie zieleni wysokiej, naturalne i sztuczne ukształtowanie pionowe terenu, sieci uzbrojenia technicznego terenu z ich charakterystycznymi rzędnymi oraz lokalizację projektowanych obiektów budowlanych posiadających ważne uzgodnienie zespołu uzgadniania dokumentacji projektowej.

Mapa taka może również zawierać usytuowanie innych obiektów i szczegółów wskazanych przez projektanta, jak np. podpory słupów energetycznych czy też lokalizację i rodzaj znaków drogowych oraz elementów regulacji ruchu. Obejmować musi obszar otaczający teren inwestycji w pasie co najmniej 30 m oraz obszar strefy ochronnej, jeśli taka została ustalona.

Obecnie obowiązujące przepisy dopuszczają wykonanie mapy jednostkowej w układzie lokalnym dla danej inwestycji, ale tylko w przypadku budowy pojedynczych obiektów o prostej konstrukcji, usytuowanych w granicach jednej nieruchomości, jak np. domku jednorodzinnego czy letniskowego, i oczywiście przy braku pokrycia danej terenu mapą zasadniczą. Jednak w takim przypadku punkty, na których oparty będzie pomiar, należy stabilizować znakami ztrwałego materiału oraz sporządzić dla nich opisy topograficzne w nawiązaniu do istniejących trwałych szczegółów sytuacyjnych.

Po sporządzeniu projektu dotyczącego sieci uzbrojenia technicznego terenu należy, zgodnie z ustawą *Prawo geodezyjne i kartograficzne* [1], uzgodnić lokalizację sieci. Obowiązek ten został nałożony na inwestorów, natomiast koordynacja uzgodnienia usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu należy do starostów, którzy zadania te wykonują przy pomocy z espolów uzgadniania dokumentacji projektowej. Treść uzgodnienia wydawana jest w formie opinii. Opinia ta jest jednym z podstawowych elementów niezbędnych do uzyskania pozwolenia na budowę.

Oprócz projektu budowlanego, wraz z niezbędnymi pozwoleniami, uzgodnieniami i opiniami wymaganymi przepisami szczególnymi, do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz dowód stwierdzający prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Sama decyzja bowiem nie rodzi żadnych praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Dla tego samego terenu decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu organ może wydać więcej niż jednemu wnioskodawcy. Jej odpis musi wysłać w takim przypadku pozostałym wnioskodawcom i właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości.

Organem właściwym do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę jest starosta. Decyzja o pozwoleniu na budowę zatwierdza projekt budowlany.

Cały cykl inwestycyjny zamyka geodezyjna inwentaryzacja powykonawcza. Oryginał dokumentacji sporządzonej w wyniku tych prac geodeta przekazuje do ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, zaś kopię mapy inwentaryzacyjnej – kierownikowi budowy. Ustawa *Prawo geodezyjne i kartograficzne* nakłada na inwestorów obowiązek dokonania (po zakończeniu budowy obiektów wymagających pozwolenia na budowę) geodezyjnych pomiarów powykonawczych i sporządzenia związanej z tym dokumentacji. W szczególności geodezyjne pomiary powykonawcze sieci podziemnego uzbrojenia terenu, układanej w wykopach otwartych, należy wykonać przed ich zakryciem. Obowiązek ten wymusza utrzymanie aktualności mapy zasadniczej w zakresie warstwy tematycznej uzbrojenia technicznego terenu. Daje to podstawę do prawidłowej działalności zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej.

Zarys historii ZUDP

Pierwsze próby koordynacji projektowanych sieci zostały podjęte przez Zjednoczenie Miejskich Przedsiębiorstw Inżynierskich (ZMPI) w Warszawie już w 1963 r. Wprowadzono tzw. diagramy, które regulowały kolejność uzgodnień, zaczynając od najbardziej stabilnych i prostoliniowych sztywnych przewodów ceramicznych czy stalowych. Następne były przepisy o projektowaniu inwestycji, tzn. zarządzenie przewodniczącego Komisji Planowania przy URM (MP nr 45 z 1965 r.), które wprowadziły obowiązek uzgadniania projektów dokumentacji, a głównie położenia przewodów [9]. Projektant uzgadniał położenie projektowanego przez siebie przewodu z poszczególnymi dyrekcjami instytucji branżowych. Jeśli natrafił na przeszkody uktóregoś z branżowców i nastąpiła konieczność zmiany trasy przewodu, to musiał zacząć uzgadnianie od początku, a w trudnych przypad-

kach powtarzać tę procedurę parokrotnie. Wydużał się więc czas projektowania, a to powodowało skargi, interwencje i ogólnie atmosferę wzajemnych pretensji.

W tej sytuacji ZMPI wystąpiło z inicjatywą, by uzgadniających połączyć w zespół i uzgodnień dokonywać na jednym posiedzeniu, zaś rolę wiodącą oddać geodetom, jako posiadającym zbiór map z informacjami o położeniu przewodów. Zespół taki (pod nazwą Zespół Uzgodnień Dokumentacji Projektowej Urzędów Inżynierskich w Liniach Rozgraniczających Ulic) formalnie powołany został w Warszawie w lutym 1967 r. uchwałą Prezydium Rady Narodowej nr 84/783 [9]. Jego działalność ograniczono tylko do ulic, gdyż przewody uzbrojenia technicznego terenu były rejestrowane tylko na mapach w skali 1:250, tzw. ulicówkach, obejmujących obszar ulicy w liniach rozgraniczających z ok. 10-metrowym pasem poza linią zabudowy.

Rozwój budownictwa mieszkaniowego, a zwłaszcza typu osiedlowego, spowodował rozszerzenie zakresu działalności ZUD-u również na tereny pozauliczne, co zbiegło się z przejściem z map wstępnych na sekcyjne w skali 1:500. Zostało to usankcjonowane uchwałą Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z 27 października 1970 r. w sprawie usprawnienia trybu wydawania i uzgadniania dokumentacji projektowej na całym obszarze Warszawy.

Na terenie województwa warszawskiego uchwała 50/289/66 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie z maja 1966 r. zobowiązywała inwestorów do zgłaszania geodezyjnej inwentaryzacji urządzeń podziemnych przed zasypaniem oraz do uzgadniania ze służbą geodezyjną właściwego Prezydium Rady Narodowej projektów usytuowania przewodów podziemnych.

Podstawę powoływania ZUD-ów na terenie całego kraju dała uchwała nr 75 Rady Ministrów z 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji oraz jej przepisy wykonawcze. Po wejściu w życie nowego podziału administracyjnego kraju (1975 r.) sukcesywnie zarządzeniami wojewodów powoływane były ZUD-y w poszczególnych województwach. Powstawały one przy okręgowych przedsiębiorstwach geodezyjno-kartograficznych, gdyż te posiadały w składnicach dokumentów mapy ulic i mapy zasadnicze oraz inne mapy jednostkowe służące do projektowania i stanowiące główne źródło informacji o położeniu przewodów.

Na przykład w województwach siedleckim i plockim ZUD-y zostały powołane przy zakładach terenowych OPGK w Warszawie (1975 r.), w Łodzi – przy Zakładzie Inżynierii Miejskiej (1976 r.); w Poznaniu

– przy Poznańskim Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym „GEOPOZ” (1977 r.). Na terenie województwa opolskiego ZUD-y powstały w 1976 r. przy Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym i objęły zasięgiem działania wszystkie miasta i ośrodki gminne. Podobnie przedstawiała się sytuacja w Lubelskiem, gdzie wojewoda (zarządzeniem nr 40 z 22 czerwca 1976 r. w sprawie ewidencji urządzeń inżynierskich nadziemnych i podziemnych na terenie województwa lubelskiego) powołał przy OPGK ZUD-y obejmujące zasięgiem działania tylko miasta. W województwie białskim ZUD powołany został przy Zakładzie Terenowym OPGK w Lublinie zarządzeniem wojewody nr 13 z 24 maja 1979 r.

Przy powstawaniu tych jednostek pomocne były „Wytyczne w sprawie organizacji oraz trybu i zakresu działania ZUDP” stanowiące załącznik do pisma ministra administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska do wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego z 17 września 1976 r. (znak UAN-5-II-1/0-1/76). Rok 1984 r. przyniósł kolejne zmiany organizacyjne: ZUDP oraz WODGiK podporządkowane zostały wydziałom geodezji i gospodarki gruntami urzędów wojewódzkich.

Ukazało się też rozporządzenie Rady Ministrów z 27 czerwca 1985 r. w sprawie podziału inwestycji oraz zakresu, zasad i trybu ustalania ich lokalizacji (DzU nr 31, poz. 140), będące aktem wykonawczym do ustawy o planowaniu przestrzennym. Ponieważ wystąpiły problemy we współpracy na styku jednostki branżowe – ZUDP, ukazały się „Wytyczne nr 1” ministra budownictwa, gospodarki przestrzennej i komunalnej z 5 lutego 1987 r. w sprawie udziału i współpracy branżowych jednostek i instytucji w pracach związanych z wykonywaniem inwentaryzacji sieci technicznego uzbrojenia terenu.

Ogólne zasady działania ZUDP uregulowało rozporządzenie ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 26 sierpnia 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie [2] jako przepis wykonawczy do ustawy [1]. Jednak jeszcze do 1996 r. było województwo, w którym ZUDP nie rozpoczął działalności, a w 1998 r. było takie, gdzie ZUDP zawiesił działalność.

Obecnie brakuje szczegółowych przepisów dotyczących działania ZUD-ów, gdyż zgodnie z art. 105 ustawy *Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną* [4] rozpo-

Odbiorniki GPS

DSNP

Seria SCORPIO 6000

- ◆ odbiorniki jedno- i dwuczęstotliwościowe
- ◆ systemy do pomiarów w czasie rzeczywistym (zasięg do 40 km)
- ◆ dokładność $\pm(5\text{mm}+1\text{ppm})$
- ◆ łatwa rozbudowa systemu

TOPCON

TOPCON GP-SX1

- ◆ jednoczęstotliwościowy 12 kanałowy odbiornik GPS
- ◆ dokładność $\pm(5\text{mm} + 1\text{ppm})$
- ◆ waga poniżej 1 kg
- ◆ wodoszczelność IPX-6
- ◆ dostępny w wersji RTK
- ◆ atrakcyjna cena

WYPOŻYCZANIE
ZESTAWU RTK

T.P.I. sp. z o.o.

01-229 WARSZAWA, ul. Wolska 69
tel/fax: (0-22) 632 91 40
<http://www.topcon.com.pl>

Możliwość pokazu u klienta.

Pełne szkolenie, sprzedaż ratalna, serwis.

ządzenie w sprawie ewidencji sieci uzbrojenia terenu [2] (podobnie jak i inne przepisy wykonawcze do *Prawa geodezyjnego i kartograficznego*) straciło z dniem 1 października 1999 r. moc obowiązującą, a nowe rozporządzenie wynikające z delegacji ustawowej nie zostało wydane.

Działalność ZUDP w nowych strukturach administracji publicznej

Na podstawie art. 105 i 106 ustawy z 13 października 1998 r. *Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną* [4] ZUDP mógł działać do 31 marca 1999 r. na dotychczasowych zasadach. Jednak już od stycznia ub.r. starostowie zaczęli powoływać ZUDP na nowych zasadach, zgodnie z zasięgiem terytorialnym swojego działania. W starostwie białskim oraz w mieście Biała Podlaska działającym na prawach powiatu starosta i prezydent miasta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej zaprosili jednostki i instytucje zarządzające sieciami uzbrojenia terenu, drogami i ciągami komunikacyjnymi, a także organy administracji publicznej właściwe w sprawach planowania przestrzennego oraz w sprawach nadzoru budowlanego do wyznaczenia przedstawicieli upoważnionych do udziału w pracach zespołu. Starosta ze swej strony zapewnia obsługę techniczną zespołu, jak również wyznacza przewodniczącego. Jeśli chodzi o przewodniczącego ZUDP, to w projekcie nowego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie [3] zapisany jest wymóg posiadania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresie geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, realizacyjnych i inwentaryzacyjnych.

Przedstawiciele zainteresowanych jednostek są wyznaczani i odwoływani przez kierownictwa tych jednostek i działają na podstawie pisemnych upoważnień do ich reprezentowania i składania w ich imieniu wiążących oświadczeń w sprawach opiniowanych projektów. Zgodnie z zarządzeniem o powołaniu ZUDP [17] nieobecność przedstawiciela zainteresowanej jednostki, pomimo zawiadomienia, nie wstrzymuje pracy zespołu i traktowana jest jako brak zastrzeżeń tej jednostki w sprawach będących przedmiotem posiedzenia zespołu.

Obsługę techniczną ZUDP starosta zapewnia poprzez Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, gdyż istnieje ścisłe powiązanie tych dwóch komórek. Uzgodnione usytuowanie projektowanych sieci uzbrojenia terenu rejestruje się na mapie zasadniczej lub jej kopii, które mogą być prowadzone w formie analogowej lub cyfrowej.

Na terenie miasta Biała Podlaska są już daleko zaawansowane prace związane z modernizacją ewidencji gruntów, założeniem ewidencji budynków oraz z odnowieniem mapy zasadniczej i przejściem na system numeryczny. Dla czterech obrębów o powierzchni 3962 ha (stanowiących 80% powierzchni miasta) prace te zostały już zakończone. W trakcie realizacji pozostają dwa ostatnie obręby. Prace te zostaną zakończone w roku bieżącym i cały obszar w granicach administracyjnych miasta będzie pokryty numeryczną mapą zasadniczą. W związku z powyższym docelowo zamierzamy ZUDP i ODGiK połączyć w sieć, zakładając równocześnie warstwę uzgodnień ZUDP do mapy zasadniczej. Uzgodniony przebieg przewodów i położenie urządzeń związanych z sieciami uzbrojenia terenu czytywane będą z projektów za pomocą skanera (model UMAX Mirage IIse), gdyż wykonywane są one nadal w większości metodą tradycyjną na mapach analogowych. Następnie dane będą wprowadzane na odpowiednią warstwę nu-

merycznej mapy zasadniczej. Wyplot z tej mapy, po sprawdzeniu jej aktualności przez jednostkę wykonawstwa geodezyjnego, stanowić będzie z kolei mapę do projektowania.

Sprawy powyższe ustala regulamin pracy ZUDP, stanowiący załącznik do zarządzenia starosty (prezydenta miasta) o powołaniu zespołu [17]. W regulaminie zawarte są również pozostałe sprawy organizacji pracy zespołu, jak np. terminy. Rozporządzenie [2] nie zawiera wykazu dokumentów, które należy dołączyć do projektu przedkładanego do uzgodnienia przez ZUDP, i również te sprawy uwzględniono w regulaminie (projekt nowego rozporządzenia [3] zawiera te ujednolicenia).

Inwestor składając do ZUDP wniosek o uzgodnienie powinien równocześnie złożyć:

- 2 egzemplarze projektu,
- decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- lokalizację projektowanego obiektu,
- uzyskane od zarządzających sieciami uzbrojenia terenu warunki techniczne podłączenia do istniejących sieci.

W świetle obowiązujących przepisów uzgodnieniu podlegają projektowane sieci uzbrojenia terenu – art. 27 ust. 2 pkt 1 ustawy [1] w rozumieniu art. 2 pkt 11 tej ustawy, tzn. wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłone, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także budowle podziemne, takie jak: tunele, przejścia, parkingi czy zbiorniki. Pojęcie podziemnych budowli uściśla jeszcze §1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia [2] definiując, że są to również komory, studnie i inne obiekty związane z uzbrojeniem podziemnym. Uzgodnieniu nie podlegają sieci uzbrojenia terenów zamkniętych (art. 2 pkt 9 ustawy [1]), z wyjątkiem sieci wyprowadzonych poza granice tych terenów. Wszystkie zmiany dokumentacji projektowej w trakcie realizacji budowy podlegają ponownemu uzgodnieniu w zwykłym trybie.

Podczas posiedzenia Zespół dokonuje uzgodnień po uprzednim zbadaniu usytuowania projektowanych obiektów w stosunku do innych sieci i obiektów budowlanych istniejących oraz projektowanych (aby zapewnić ich wzajemną bezkolizyjność) oraz po stwierdzeniu zgodności rozwiązań projektowych z branżowymi warunkami technicznymi i normatywnymi odległościowymi. Uwzględnić również bezkolizyjność ich położenia w stosunku do zieleni wysokiej oraz znaków geodezyjnych, magnetycznych i grawimetrycznych. Podstawą do uzgadniania usytuowania sieci i innych obiektów uzbrojenia technicznego terenu są:

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i zbiorcze ideogramy uzbrojenia,
- decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- wytyczne projektowania urządzeń na-, nad- i podziemnych oraz normatywy odległościowe określone odpowiednimi przepisami branżowymi,
- jeśli zachodzi konieczność uzgodnienia zbiorczej lokalizacji sieci uzbrojenia terenu w pasie drogowym, to uzgodnienia dokonuje się po przedłożeniu kompleksowego projektu rozmieszczenia sieci.

Zespół wypowiada się również na temat dalszego postępowania w razie niezgodności realizacji sieci uzbrojenia terenu z projektem (§ 20 rozporządzenia [2]). Końcowym efektem pracy ZUDP jest opinia wydawana przez przewodniczącego zespołu na podstawie protokołu z posiedzenia, zawierającego stanowiska zajęte przez poszczególnych członków zespołu w sprawie projektu, poświadczane ich podpisami.

W wielu dawnych województwach (a obecnie powiatach) uzgodnieniu podlegały również drogi, jako jeden z elementów infrastruktury, a w niektórych również budynki, na podstawie zarządzeń w sprawie

powołania ZUDP. Ponieważ jednak czynności te wykraczają poza zakres określony przepisami [1] i [2], to opłaty za takie uzgodnienia powinny być naliczane według cen umownych (wyjaśnienia GUGiK [14]), a nie opłat urzędowych, które uregulowane zostały w rozporządzeniu [10]. Dla ZUDP działających w ramach administracji samorządowej (a nie np. gospodarstw pomocniczych) wprowadzenie cen umownych jest ogromnym problemem ze względu na brak uregulowań prawnych. Nie obejmuje tego problemu ani ustawa o opłacie skarbowej [11], ani też ustawa o podatkach i opłatach lokalnych [13]. W art. 11 ustawy o cenach [16] zdefiniowane jest jedynie pojęcie ceny umownej. W różnych miastach ceny umowne są wprowadzane bardzo różnymi drogami, np. uchwałą rady, uchwałą zarządu czy zarządzeniem starosty, ale brak jest do tego bezdyskusyjnej podstawy prawnej. Wiąże się to również z cenami umownymi za sporządzanie kopii z materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, gdyż w rozporządzeniu o opłatach [10] zapisana jest tylko uwaga do poszczególnych tabel (w tym i w załączniku nr 2 obejmującym opłaty za czynności związane z uzgodnieniem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu), o treści: „Opłaty nie obejmują kosztów sporządzania kopii”.

Wnioski

Niezbędne jest zatem jak najszybsze:

1. Wydanie nowego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie, które uregulowałyby wreszcie sprawę odpłatności za uczestnictwo

w pracach zespołu upoważnionych przedstawicieli jednostek zarządzających sieciami uzbrojenia terenu oraz jednoznacznie określiło tryb powoływania ZUDP. Przesłana do dyskusji ostatnia wersja projektu (07) wypełnia te wszystkie luki prawne.

2. Wydanie nowego rozporządzenia na podstawie delegacji z art. 40 ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* dotyczącego m.in. zasad organizacji i funkcjonowania ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, zasad współpracy z systemem informacyjnym o terenie oraz zespołami uzgadniania dokumentacji projektowej, a także pobierania opłat z tytułu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Autorka jest geodetą powiatowym miasta Biała Podlaska

Literatura:

1. Ustawa z 17 maja 1989 r. *Prawo geodezyjne i kartograficzne* (DzU nr 30, poz. 163 z późn. zm.)
2. Rozporządzenie ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 26 sierpnia 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie (DzU nr 83, poz. 376)
3. Projekt rozporządzenia nr 110199 MSWiA DEP (BA) ze stycznia 1999 r. (III wersja) w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie
4. Ustawa z 13 października 1998 r. *Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną* (DzU 133, poz. 872)
5. Ustawa z 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej w związku z reformą ustrojową państwa (DzU nr 106, poz. 668)
6. Ustawa z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (DzU nr 89, poz. 415 z późn. zm.)
7. Ustawa z 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (DzU nr 89, poz. 414 z późn. zm.)
8. Rozporządzenie ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (DzU nr 25, poz. 133 z późn. zm.)
9. *Zespoły Uzgadniania Dokumentacji – 20 lat doświadczeń*, Konferencja Naukowo-Techniczna SGP, Warszawa 1987 r.
10. Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji z 5 sierpnia 1998 r. w sprawie wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz związane z prowadzeniem krajowego systemu informacji o terenie, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego (DzU nr 113, poz. 729)
11. Ustawa z 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (DzU nr 4, poz. 23 z późn. zm.)
12. Rozporządzenie ministra finansów z 9 grudnia 1994 r. w sprawie opłaty skarbowej (DzU nr 136, poz. 705 z późn. zm.)
13. Ustawa z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (DzU nr 9, poz. 31 z późn. zm.)
14. Wyjaśnienia GUGiK z 1 grudnia 1998 r. do rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji z 5 sierpnia 1998 r. w sprawie wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz związane z prowadzeniem krajowego systemu informacji o terenie, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego
15. Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji z 3 listopada 1998 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (DzU nr 140, poz. 906)
16. Ustawa z 26 lutego 1982 r. o cenach (tekst jednolity DzU nr 27, poz. 195 z 1988 r. z późn. zm.)
17. Zarządzenie nr 3 prezydenta m. Biała Podlaska z 16 kwietnia 1999 r. w sprawie utworzenia Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej oraz ustalenia ogólnych zasad i trybu uzgadniania usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu.

MOTOROLA

Radiotelefon SP-10

- dedykowany geodetom i podobnym użytkownikom
- nie wymaga przydziału częstotliwości
- prosty w obsłudze
- możliwość pracy z vox mikrofonem
- zasięg w otwartym terenie do 3 km

Radiotelefon SP10 został tak zaprojektowany aby zapewnić najwyższą wytrzymałość i niezawodność działania, przeszedł specjalnie opracowany w firmie Motorola test stymulujący intensywną codzienną eksploatację przez okres 5 lat.

Do zalet modelu SP10 należy możliwość korzystania z łączności radiowej automatycznie przy rejestracji w terenowym oddziale PAR.

W radiotelefonie SP10 wykorzystano najnowsze technologie łączności radiowej, co w połączeniu z jakością zapewnioną przez firmę Motorola daje prosty w obsłudze, o niewielkich gabarytach, lekki radiotelefon z bateriami łatwymi do ładowania.

PYRYLANDIA
PROFESJONALNE SYSTEMY RADIOKOMUNIKACYJNE
00-716 Warszawa, ul. Borycka 20 tel./fax 651 00 69, 651 00 68